

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και εφεσίβλητη: Biedrība «Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija»

Καθής και εκκαλούσα: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας⁽¹⁾, την έννοια ότι πρέπει να θεωρείται ως υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός του οποίου η δραστηριότητα αποσκοπεί στην υλοποίηση προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;
- 2) Έχει το άρθρο 28 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι μια ένωση, μολονότι στην πραγματικότητα δεν παρέχει υπηρεσίες κατάρτισης πρέπει να εξομοιώνεται με τον παρέχοντα υπηρεσίες όταν οι υπηρεσίες αγοράζονται από άλλο οικονομικό φορέα για να καταστεί δυνατή η υλοποίηση ενός έργου κρατικής ενίσχυσης που χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;
- 3) Είναι η φορολογητέα αντιπαροχή, σύμφωνα με το άρθρο 73 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, το συνολικό ποσό που λαμβάνει ο παρέχων υπηρεσίες τόσο από τον λήπτη της υπηρεσίας όσο και από τρίτο υπό μορφή καταβολής ενισχύσεως, όταν ο παρέχων υπηρεσία λαμβάνει μόνο μερική αντιπαροχή από τον λήπτη της υπηρεσίας για την παρεχόμενη υπηρεσία (30 %) και η υπολειπόμενη αξία της υπηρεσίας διακανονίζεται με τη μορφή καταβολής ενισχύσεως από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Groß-Gerau (Γερμανία) στις 23 Φεβρουαρίου 2023 — PU κατά SmartSport Reisen GmbH

(Υπόθεση C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Groß-Gerau

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: PU

Εναγομένη: SmartSport Reisen GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη δεν αφορά μόνον τη ρύθμιση της διεθνούς δικαιοδοσίας, αλλά συγκαταλέγεται επίσης και στο πλέγμα κανόνων δικαίου που πρέπει να λαμβάνει υπόψη το επιληφθέν δικαστήριο για τον καθορισμό της κατά τόπον αρμοδιότητας των εθνικών δικαστηρίων σε διαφορές από σύμβαση ταξιδιού στις οποίες τόσο ο καταναλωτής ως ταξιδιώτης όσο και ο αντισυμβαλλόμενός του ως διοργανωτής ταξιδιών είναι μεν εγκατεστημένοι στο ίδιο κράτος μέλος, πλην όμως ο προορισμός του ταξιδιού δεν βρίσκεται εντός του εν λόγω κράτους μέλους, αλλά στην αλλοδαπή, με συνέπεια ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα, πέραν των όσων ορίζουν οι εθνικές διατάξεις περί διεθνούς δικαιοδοσίας, να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου της κατοικίας του τον διοργανωτή ταξιδιών για αξιώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 351, σ. 1.